

Vrijdag

1 Juli.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f. 2.50, en franco per post f. 2.50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f. 1.20 is, en voor elk regel daarboven 20 Ct. behalve 55 Ct. zegelrecht voor iedere plaatsing. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

Verwerping der Pensioen-wet.

(Vervolg van onze vorige.)

De nieuw wetsontwerp, hetwelk naar ons inzien kans op goedkeuring zoude hebben, moest de volgende vereischten bezitten: (1) burgerlijke ambtenaren, voor welke men de wet willen laten werken, behoorden te worden ge- in twee onderscheidene categorieën, te weten: degenen, welke verkregene regten bezitten op het meene burgerlijke pensioenfonds en in degenen, die de regten, bij het emaneren der wet, niet bezitten.

In die der eerste categorie zouden, voor zoover nog geen pensioen genieten, de aanspraken daarop het fonds voortdurend worden verzekerd, overeen- stig de verordeningen, vóór de invoering der wet stende, en zulks ook ten behoeve hunner wedu- en wezen.

De genot van dezen waarborg, zouden zij niet krijgen worden, van af de invoering der wet, gelijke- eningen bij verhooging van bezoldiging, benevens de jaarlijksche bijdragen te voldoen, als aan de- tenaren der tweede categorie zullen worden op- ge-.

Wat betreft de reeds gepensioneerden, wanneer het- erp niet voorgedragen, voor dat nog de herin- der pensioenlijst heeft plaats gehad, zou er een- ing noodig zijn, waarbij insgelijks bij voortdurend- genot der pensioenen werd verzekerd, » tot het- drag, waarop dezelve, na de herziening en- leing aan den maatschappij, by de vroegere veror- deningen voor de berekening der pensioenen aan- nomen, definitief zullen zijn geregeld en vast- held."

aanspraken en verplichtingen van de ambtenaren der- categorie, alsoo geregeld zijnde, zou een wets- ing noodig zijn, bepalende, dat, voor zoover de- lasten van het algemeen burgerlijk pensioenfonds- reikend mogten worden bevonden, om aan de- praken der regthebbenden gevolg te geven, in- te kort door een subsidie van den Staat zal moe- worden voorzien.

De tegemoetkoming aan de belangen van de amb- tenaren der tweede categorie, zou de wet de daar- ing van een nieuw pensioenfonds moeten bepalen- daarvan genot te hebben, zonden er:

Kortingen op de nieuwe belooningen of ver- lingen op dezelve worden bepaald, doch de 100- rest over het tijdvak van 5 jaren te voldoen. vóór den afloop van dat tijdvak het pensioen- zou het nog verschuldigde, wegens die stor- op het pensioen, over het dubbele getal van dat- nog onverschenen jaren, worden gekort.

De jaarlijksche kortingen moeten worden be- eenigzins in opklimmende orde, naar gelang- de hoegrootheid der jaarwedden, als b. v.:

jaarwedden beneden de	f 100 niels.
» van f 101 tot	400 1 pCt.
» boven 400 »	1000 2 »
» » 1000 »	2500 2½ »
» » 2500 »	5000 3 »
» » 5000 »	10.000 3½ »
En boven de	» 10.000 4 »

Volgend artikel kon aan deze ambtenaren der- categorie vrijheid geven, om, tegen een- ogde bijdrage, ook aanspraak te erlangen op- een voor hunne natelaten weduwen en wezen- elijken voet, als die aanspraken thans bij de- eningen op het algemeen pensioenfonds bestaan; er het voorkomt kon de maatschappij voor deze hoo- bijdragen gevoegelijk worden gevonden uit de- en berekeningen van gemiddelde sterfte van- maatschappijen van levensverzekering.

De wet bepalen, dat, naar mate het- den burgerlijk pensioenfonds, ten gevolge van

institute en kerkelijke pensioenen kunnen zeer gevoeg- elijks worden weten worden geregeld. Misschien kon de- lich hierop bij zoodanig nieuw ontwerp verboden.

het afsterven van gepensioneerden, meerdere bezittin- gen mogt hebben; dan tot dezelfde uitgaven vereischt- werden, die bezittingen achtervolgelijk aan het nieuwe pensioenfonds zouden overgaan.

Vooris ook, dat, voor zoover de inkomsten van het nieuwe pensioenfonds ontoereikend mogten zijn voor de bestaande behoeften, dan, wanneer de staatsmiddelen hier toe de noodige ruimte zouden overlaten, in dat te kort door een subsidie van staatswege zou worden voorzien, doch in het tegen- overgestelde geval door een evenredige percentsge- wijze verhooging der jaarlijksche bijdragen en daaraan gelijk staande korting op het bedrag der genoten- wordende pensioenen.

Een volgend artikel kon bepalen, dat hoever de beide pensioenfonds door dezelfde administratie zou- den worden beheerd, dat beheer nogtans voor elk fonds afzonderlijk zou geschieden, en daarvan jaar- lijks aan de belanghebbenden rekening en verant- woording zou moeten worden gedaan, welke rekening en verantwoording tevens ter inzage aan de Staten- Generaal zou moeten worden overgelegd.

Met betrekking tot de leden der regterlijke magt, bedoeld bij de 2^e alinea van art. 184 der grondwet, kon de wet aan den Hoogen Raad de bevoegdheid toekennen, om zulke leden, welke door ouderdom of gebreken ongeschikt waren geworden tot vervulling hunner functien, tot het pensioen aan den Koning voor te dragen.

Ten einde daarop aanspraak te kunnen hebben, zouden die leden op gelijke wijze als de andere bur- gerlijke ambtenaren tot het pensioenfonds bijdragen, zonder dat echter de wet terugwerkende kracht zoude hebben ten aanzien der kortingen in eens op de thans reeds genoten wordende en bij vroegere wettelijke bepalingen vastgestelde tractementen. Aan de leden, bedoeld bij de eerste alinea van art. 184 der grond- wet, kon de deelneming aan het nieuwe pensioen- fonds facultatief worden gelaten.

Met betrekking tot ambtenaren, welke, hetzij ten gevolge van organisaties, bezuinigingen of zedelijke of lichamelijke ongeschiktheid, buiten de dienst ver- kregen, en geene aanspraak op pensioen hebbende, eervol moeten worden ontslagen, kon worden be- paald, dat zij de volgende toelagen zullen genieten:

Ambtenaren, welke minder dan 10 jaren dienst hebben:

Over het eerste jaar na hun ontslag ½	Van hunne
» » tweede » » » ½	laatstgenotene
» » derde » » » ½	bezdoliging.

Ambtenaren, welke van 10-20 jaren dienst hebben en nog geene 50 jaren oud zijn:

Over het 1 ^e tweetal jaren na hun ontslag ½	Van hunne
» » 2 ^e » » » ½	laatstgenotene
» » 3 ^e » » » ½	bezdoliging.

En voor die boren de 50 jaren oud nog 3 jaren langer de toelage van ½.

Ambtenaren, welke van 20 tot beneden 40 jaren dienst hebben:

Over de 3 eerste jaren ½	Van hunne
» » 3 volgende » ½	laatstgenotene
» » 4 » » ½	bezdoliging.

Aan alle ambtenaren zonder onderscheid zou daar- enhoven, bij het ophouden hunner toelage, nog zooda- nige som uit het pensioenfonds worden verstrekt, als zij meer dan het beloop der reeds genotene toelagen aan het pensioenfonds mogten hebben bijgedragen.

Ware echter, vóór het ophouden van de toelage, aanspraak op pensioen ontstaan, dan zou het pensioen volgen de gewone regelen worden genoten.

De toelagen, aan zoodanige ambtenaren betaald, als welke aanspraak op pensioen door het ontslag kwam te vervallen, zouden door het pensioenfonds aan het Rijk worden gerestitueerd. Wanneer echter de aan- spraak op pensioen, gedurende het genot van toelage, bij eenen ambtenaar was ontstaan en deze alzo in het genot van pensioen kwam, zouden de betaalde toelagen blijven voor rekening van den Staat.

Eervol ontslagene ambtenaren zouden anderzijds ook steeds gerechtigd blijven, in het pensioenfonds te blijven deel hebben, behoudens de jaarlijksche storting, waartoe zij anders als ambtenaren zouden zijn verplicht geweest.

Ook in dit geval zouden de toelagen door het rijk worden gedragen.

Ambtenaren, welke ten gevolge van slecht, slordig of zedeloos gedrag moeten worden ontslagen, hetgeen niet anders dan op voordragt van den Staats- en den Ministerraad, of voor de ondergeschikte ambtenaren in de provincien, op voordragt van Geleputeerde Staten, zou moeten kunnen geschieden, zouden geene toelage genieten, doch restitutie ontvangen van hunne gedane bijdragen voor het pensioenfonds, met korting van 10 pCt. op dezelve voor kosten van beheer.

Ambtenaren, tot een infame straf veroordeeld, ter zake van feiten directelijk de belangen des lands benadeelende, zonder van het infame de gedeelte der straf gratie te hebben bekomen, zouden geene terug- gaaf van bijdragen erlangen; doch zou de Koning, daartoe termen bestaande, wanneer de straf was opge- legd voor feiten, niet directelijk den lands benadee- lende, moeten kunnen bepalen, dat de bijdragen geheel of ten deele aan de echtgenoot of kinderen des geïnfam- in termijnen zullen worden terug gegeven.

Hadden de weduwe of weeten, ingeval van overlijden des geïnfam, aanspraak op pensioen gehad, dan zou, zoolang hij nog leefde, de helft van dat pensioen, naar gelang zijner diensjaren, aan de echtgenoot kun- nen worden toegelegd, en bij zijnen dood het volle bedrag daarvan, na aftrek echter van het beloop der bijdragen, waartoe hij, niet gestraft geworden zijnde, anders verplicht zou zijn geweest.

Ambtenaren, welke buiten de Konings toestemming posten, bedieningen, belooningen of pensioenen van een vreemd gouvernement aannamen, zouden alle aanspraak op pensioen of teruggaaf van bijdragen ver- beuren.

Een ambtenaar, welke reeds een pensioen van den lands geniet, moet niet tevens nog een ander pen- sioen, toelage of wachtgeld van hetzelfde kunnen genieten.

Belooningen uit andere dan de rijks fondsen, als b. v. die der provincien, gemeenten, polders enz., konde worden geduld, wanneer de Koning dit voor de belangen des gepensioneerden noodzakelijk oordeelde.

Ziedaar eenige hoofdpunten, welke wij meenen, bij de samenstelling van een nieuw wetsontwerp te verdienen in overweging te komen, en hoop te moeten geven ook op bijval bij de Staten-Generaal. Met de verdere onderdelen kunnen wij ons hier niet bezig- houden. Bij vergelijking nogtans van het verworpen ontwerp met deze onze beschouwingen zal men ge- noegzaam ontdekken, waarin onze meeningen van die des stellers van dat ontwerp verschillen, en in welke andere daarentegen er overeenstemming bestaat.

NIJWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

BERLIN, den 19. Junij. De inwerking brenging der ontworpen nieuwe Jodenwet (Juden-gesetz) is door een hoogst onverwacht voorval uitgesteld geworden. De Kabinetraad Muller, namelijk, ontving eenen brief, die bij de opening aan den koning bleek gericht te zijn en de met geheim- zinnige getuigenheid gestelde opgave inhield, dat sedert tweehonderd jaren elken lagen de joden gerigte wet, op het oogenblik van hare uitvaardiging, hier of daar door een treftand ongeluk was overgevoerd. Door een groot aantal dagteekeningen, die tot zelfs de kleinste bijzonderheden, der gebeurtenissen opgeven, werd de zaak bevestigd. De onderteekening van den brief was, even als deze zelf, zeer duidelijk, en lech nog onoplosbaar. Er lag den koning aan gelegen, den schrijver van den brief te leeren kennen, en den heer von Rochow werd de last opgedragen, den- zelve, indien mogelijk, uit te vorschten, doch met de uitdrukkelijke bepaling des konings, dat hij den schrijver van dit zoo belangrijk opstel hoogaachte, en alleen uit hoofde van deze achting zijnen naam wenschte te weten.

Een over deze zaak onderhouden Oudste van het jode- dom wist geene opheldering te geven; en de schrijver heeft zich ook nog niet aangemeld. Hoe fabelachtig dit verhaal ook schijne, zoo wordt hetzelfde toch van zeer geloofwaardige personen op het stelligst bevestigd. (Zie hier onder het artikel Potsdam.)

POTSDAM, den 19. Junij. Uit goede bronnen kan de verblijvende tijd worden medegedeeld, dat het ontwerp van de nieuwe jodenwet is ter zijde gelegd. De dorzaak, die tot deze handeling heeft aanleiding gegeven, kan voor als nog niet worden openbaar gemaakt.

In Gricenland zijn de sprinkhanen in dit jaar zoo menigvuldig, dat een gedeelte van den oogst door dat

ongedierde is verwoest. Te Nauplin heeft de geringe
eene algemeene jacht op bevolen, en heeft men in 19 dagen
4011 okaden sprinkhanen gedood. Daar men berekent,
dat elke oka 140,000 stuks kan bevatten, zoo heeft men
in die streek alleen, in 3 weken 561 millioen sprinkhanen
verdelgd.

ENGELAND.

LONDEN, den 25. Junij. De *Morning Chronicle* geeft het
volgende bericht mede:

De Charlieten hebben eene nieuwe bijeenkomst in de
omstreken van Clitheroe gehouden en sedert dien tijd heersche-
te in dat district eene wezenlijke gisting. Dier dagen was
ter bourze, het gerucht verspreid dat de districten Colne,
Walley en Clitheroe; tegevolge van onder de werklieden
heerschende ellende, op het punt stonden van in opstand
te gezaken. Men zaiden dat zij voornemens waren, en
aan dit voornemen hebben zij werkelijk reeds gevolg gegeven,
om in troepen naar de straatwegen te trekken, alwaar
hunne tegenwoordigheid op reizigers eenen waren indruk
van stuifkroeven maakte, ofschoon zij zich nog aan ge-
uurter geweldadigheid hadden schuldig gemaakt. Tot he-
den hebben zij nog niet de beurs of het leven van de reizigers
gevoerd, maar zij hebben een herop op de openbare
liefdadigheid gedaan, onder omstandigheden, dat het
onmogelijk was hun iets te weigeren. Bij Whalley werd een
persoon aangehouden; hij bood 5 sh.; deze werden geweig-
erd, en men reide hem, dat daarmede geen stuk droog
brood kon verstrekt, aan hen, voor welke deze som
bestemd was; en de reiziger moest 5 pond st. geven. Nog
twee andere ingezetenen hebben zich in dezelfde gesteldheid
bevonden.

John Francis begint zich meer ruiterlijk te verklaren
omtrent hetzelve zijn inzicht geweest zonde zijn en geeft
thans op, dat het, na gelijken aanslag, krankzinnig ver-
klaren en als zoodanig levenslang opsluiten van Oxford,
hem had doen veronderstellen, dat ook voor hem dezelfde
aanslag, hetzelfde gevolg zou hebben, en hij zich alzoo
le aanslag bezorgd en uit zijne ellende gered zou zien.
Oxford den nieuwen aanslag vernemende, zou, zoo men
verreken, uitroepen hebben: *« Had men my gehangen,
zoo ware dit niet gebeurd.»*

FRANKRIJK.

PARIS, den 23. Junij. De heer Cormenin heeft eene
belangrijke memorie over de vergiften door roetenkruid
aan de akademie van morele en politieke wetenschappen
voorgezonden. De steller toont aan, dat de gevillen van
deze misdaad met ieder jaar talrijker worden en hij
saaft eenige politieke maatregelen voor, om die te keer
te gaan. In den loop van het jaar 1830 tot 1839 zijn in
Frankrijk 335 vergiften door arsenicum geregeldijk
onderzocht geworden, ongerekend 200 gevallen van vergif-
tiging, welke, wegens gemis aan toereikende gronden tot
verdenking tegen bepaalde personen, niet naar eisch ver-
volgd en gestraft konden worden. Het getal der wegens
die 335 vergiften voor de rechtbank gebragte personen
bedroeg 414, waarvan 196 werden vrijgesproken, 54 ter
dood veroordeeld en de overige voor korten tijd tot gevan-
genisstraf of voor hun leven tot de galijen werden verworpen.
Ten einde de vergiften voor het vervolg moeilijker te
maken, slaat de heer Cormenin voor, dat het verkoopen
van roetenkruid, door apothekers, droogisten en chemisten
aan particuliere personen geheel worde verboden en den
fabrikanten alleenlijk in het groot vergund zij. De schrijver
meent, dat een zoodanige maatregel bij ordonnantie wet-
telijk konde worden ingevoerd.

Men spreekt er van dat de hertog van Nemours tegen
September eene reis naar St. Gravenhage zal doen.

Statistische opgaven uit St. Etienne brengen mede dat
de zich aldaar bevindende linten-fabriek nimmer zoo bloeiend
is geweest als tegenwoordig, dezelve houdt meer dan
40,000 personen, zoo uit de stad als omliggende gemeenten
en zelfs belendende departementen aan het werk. Er wordt
jaarlijks voor tusschen de 40 en 45 millioen aan waarde
gefabricceerd, en er werden over de 23,000 werktuigen aan
den gang gehouden. Het lintwerk schijnt dus in deze eeuw
bijzonder gezeild.

Uit Noord-Amerika worden wederom twee ongelukken
met stoombooten vermeld. Het eerste heeft plaats gehad
op de boot de *Douglas*, op haren togt van Nieuw-Madrid
naar Louisville; de stoomleider was met zulk een geweld
van den ketel losgesprongen, dat hij door het beschoot van
de passagiers-kajuit geslagen was, de kajuit met stoomdamp
vervullende. Vele passagiers waren deertlijk gebrand, en
zes zijn het dadelijk beslorven. Het tweede ongeluk is
gewest van de boot *Panthea*, die de reis van Nieuw-
Orleans naar Havre ging ondernemen, toen de ketel ge-
sprongen is, met een gedruisch, hetwelk in de gehele
stad vernomen is geworden. Een gedeelte van het dek was
weggeslagen en ook de verdere schade was aanzienlijk.
Persoonlijke ongelukken hebben op de *Panthea* niet plaats
gehad, maar op staand-liggende boot *Purpoise* zijn zes
menschen zoo zwaar verwond geraakt, dat twee reeds den
volgenden morgen bezweken waren, en men ook op het
behoud der overige weinig hoop voerde. Op de verdere
omliggende schepen zijn insgelijks ettelijke personen door
brokken hout en splinters beeed.

Men leest in het *Journal de Mayenne*: « Een jon-
geling van 24 jaren was den 21. Mei bij Ham op het
land, toen een fraaie hond voorbij liep. Hij riep het
heest en streefde het, waarop de hond naast hem ging
liggen. Eenigen tijd daarna streeft hij het dier andermaal,
speelt met hetzelfde en maakt reeds het plan, om hem te
houden toen de hond hem in den bovenlip bijt, en weg-
snelt. Des avonds ontstond eene ontsteking aan de lip en
hij kreeg koorts. Benige dagen later verdwijnt de ontste-
king en de koorts. Den 10. Junij heeft hij pijn in de
maag, waarop hij zich naar bed begeeft, en sedert open-
baarde zich de waterreus. Hij verzocht, dat men hem
zou binden en zich van hem verwijderen. Tegen zijne
zuster zaid hij meermalen: *« Het smart my u zoo dikt
by my te zien.»* Den 12. stierf hij, door zijne familie
bekleurd wordende.

BELGIE.

BRUSSEL, den 27. Junij. Ons *Journal de Bruxelles*

bevatte dixer dagen een breedvoerig artikel over de diepe
armoede en verregaande nood, in welke die Belgische
gemeenten, die vroeger voorspoed en welvaart in derzelver
weverijen vonden, thans op de droevigste wijze ver-
kwijnen.

Het is vooral, zegt genoemd blad, in West-Vlaanderen,
dat de crisis zich het nijpendst doet gevoelen: het in oogen-
schouw nemen der fabrieken aldaar, geeft de beste veder-
legging van het gerop dier mannen, die, zacht in hun
kabinet gezeten, medoogenloos beweren, dat het hem,
die werken wil, nimmer aan werk ontbreekt. Het is eene
onwaarheid, dat de wil hietoe, altijd werk doet vinden,
en onder de werklieden zijn er niet weinigen, die door
verregaande armoede gedrongen zijn geweest, tot zelfs hunne
wefgetouwen te verkoopen, en zich hierdoor alsnu buiten
staat zien, eenig werk, al werd het hun ook aangeboden,
aan te nemen. Voorts komt de vraag, wel beschouwd,
ook nog niet zoo zeer hier op neder, of een ieder werk
kan bekomen, dan wel of de verdiensten van het werk,
ook zelfs in het schamelst onderhoud des levens kunnen
voorzien, en dit is het juist, waaraan het reetijds hapert.
Veronderstellen wij, bij voorbeeld, een gezin van vader,
moeder en vijf kinderen, die laatste van drie tot tien jaren.
Veronderstellen wij al verder, dat de vader nog een wef-
getouw bezit, dan kan hij, met van vier ure des morgens
tot des avonds negen ure te werken, tegenwoordig, dag
door dag gerekend, 60 centimes verdienen, de vrouw
kan met spinnen nog 20 hierbij verdienen; de kinderen,
die nog niets van eenige betekenis kunnen verdienen,
worden het huis uitgejaagd, om hout te rapen of te bedelen.
Dit een en ander gaat veeltijds te saam gepaard. Neemt
men nu van de 40 centimes, die man en vrouw te saam
verdiene; 10 centimes voor huishuur en 5 voor kleeding,
zoo blijven er 65 centimes tot het voeden van zeven per-
sonen; en dan nog moeten zij op hun feestdagen volstrekt
aan geen eten denken. Nu vragen wij, is dit, bij de
tegenwoordige duurte, een middel van bestaan?

Het voorbeeld is zelf nog gematigd gekozen en gegrond
op gezinnen, die nog niet als arm genoeg worden beschouwd
om uit eenige kas van barmhartigheid te kunnen trekken:
de gezinnen van zeven personen, die slechts 40 centimes
verdiene; zijn nog talrijker, dan die, welke er 80 beuren
en nog grooter is het getal gezinnen, waarin niets wordt
verdiend. Men zou een getal gemeenten kunnen opnoemen,
in welke die helft der bevolking van onderstandsgiften,
bedelen, of diefstal leeft. Er zijn pachters, die regelmatig
twee- of driemaal 's weeks hunne deuren door 200 à 300
bedelaars zien bestormen; gevee zij ieder nu slechts drie
aardappelen, zoo zijn zij reeds meer dan honderd zakken
kwijt. Het gaat den landhouwer over het algemeen goed,
dit valt niet te ontkennen, maar zulk een last is toch
op den duur te zwaar. Bij een pachter, die reeds, uit
loutere barmhartigheid, drie werksters aangenomen had,
om haar voor zijne rekening te laten spinnen, verscheen
onslang nog eene vrouw, als een der beste werksters
bekende, vrouw, hem, met tranen in de oogen, smekende
ook haar in het werk te nemen; 14 uren daags zou
zij werken, en met een loon van 12 centimes, en zoo
men er op drong, ook zelfs nog minder, zou zij zich
vergenoege; hare verdiensten moesten het onderhoud
aan twee kinderen verschaffen, de man nam haar op de
gestelde voorwaarden in het werk, maar gebrek aan debiet,
doet er hem slechte rekening bij vinden.

In vele dorpen vindt men hutten, waarin van 18 tot
20 personen wonen; bestaat de hut uit twee vertrekken,
zoo worden de beide kunnen afgescheiden gehouden, maar
dikwijls is dit het geval niet. Die menschen hebben meestal
geen ander voedsel dan drooge, onder de asch gebraden
aardappelen, aan brood valt voor hen niet te denken
en niet zelden verloopt er een geheel jaar, dat zij
ook geen stukje spek kunnen proeven. Hoe nadellig
zulk een armoede op de zeden van het land moet werken,
is ligtelijk te begrijpen.

NEDERLANDEN.

De oogst der regerings-producten op Java schat
men voor 1842 als volgt: koffij 988,210 pikols; suiker
829,485 dito; Indigo 2,150,000 pond; thee 388,300 dito.
Cochinoille 38,400 dito.

Te Suriname is aangekomen Zr. Ms. transportschip
Prins Willem Frederik Hendrik, Kapitein-luitenant J. G.
Huis, van Vlissingen.

Brieven uit Londen zeggen algemeen, dat het kabinet
zich tegen de verzahting van straf ten aanzien van Francis
heest verklaard, weshalve men zijne executie stellig tegen
4 Julij te gemet ziet.

MENGELINGEN.

America.

BESPARING VAN HOUT.

Professor Taubman te Wittenberg deed een pover stu-
dent het middel aan de hand, hoe hij met een kar hout
den ganschen winter zou kunnen uitkomen.

Zoo zij een vracht hebt, dus sprak hij, zoo laat het in
den kelder brengen. Wanneer zij nu begint koud te
worden, zoo draag het hout, blok voor blok, naar den
zolder tot dat zij warm zijt; worlt zij weder koud, zoo
sjouw het van boven naar den kelder, waarvan zij weer
warm zult worden, en zoo telkens bij gevoel van koude
van voren af aan; — goedkoopert zult zij u niet kun-
nen verwarmen.

CHINESE DOCTOREN.

In een onderhoud van een Engelschen gemesheer met
den keizer van China, vroeg deze, op welke wijze men
de doctoren in Engeland beoelde. — Toen de Raoulap
hem met het Engelsche gebruik bekend gemaakt had,
hernam de keizer zchertende: « Het is onmogelijk dat
men in Engeland gezond kan wezen. Ik haat met mijne

arten anders. Ik heb er vier en geef hun 's
een aanzienlijke honorarium. Word ik ongesteld,
houdt de betaling oogenblikkelijk op, tot ik weder ge-
ben. Ik behoef wel niet te zeggen dat mijne ziekten
slechts van korten duur zijn.

Miss Chamotte, uit den staat Georgia, verscheen on-
op hare bruiloft — zoo verhaald een Philadelphia-
— in een zijden kleed, met zijden kousen en hande-
nen, waartoe zij de zijde zelve gekweekt, gesponnen
geweest had.

WERKZAAMHEDEN DER STENDEN.

Een lid der stenden in de vacantie naar huis ge-
zinde, vraagden hem de boeren, « waarom men nog
de couranten las dat hij over iets medegesproken had
« Ja vrienden, » antwoordde hij, « dat begrijpt zij niet. D-
gij dan niet dikwijls in de Courant: algemeen gemoet
Nu, daar behoort ik mede bij. »

CORRESPONDENTIE.

Het artikel geteekend: Tot afscheid, zal gepre-
worden.

ADVERTENTIEN.

§ § Heden verlieste voorspoedig van den Welgesch-
§ ZOON, J. H. CLAASSEN, geliefde Echtge-
van
VLISSINGEN, 29 Junij 1842. J. W. L. BECK-
Eenige kennisgeving.

ADVERTENTIE.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad VLISSINGEN
SINGEN brengen ter kennis van de belanghebbenden
de KERMIS of JAARMARKT binnen de
Stad op Maandag den 11 Julij, ainstande een sam-
zal nemen en eindigen op den 21 dier maand; zulk
op de gemelde Kermis geene Bedelaars, Draaiers
Gochelaars, Horoscoptrekkers, Loterijspelers of Kru-
zalvers worden toegelaten, noch zulke personen, welk
zoo ver gevorderd wordt, van geen patent voorzien zeg-
wordende de Knoopden enz. uitgenoodigd, om zich v-
den 4 Julij ainstande, met franco brieven en
opgave in Nederlandsche maat, aan den Marktme-
alhier te adresseren, tot bekoming der benodigde sta-
plaats, na welken tijd niemand op de standplaats
kunnen aanspraak maken, die vroeger van hem in
bruik is gegeven.

VLISSINGEN, den 7 Junij 1842.

Burgemeester en Wethouders voornoemd

A. VAN DER SWALME

Ter ordonnantie van Hun Ed. Achtb.

S. VAN DER SWALME

Secret.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 30 Junij. Sedert den 28 dezer zijn
reede gekomen:

Van Antwerpen bestemd:
Hamer, E. E. Alberten, St. Petersburg, wol; Gregor
J. J. Lammers, Hamburg, stukgoed.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van de
naar we gezeld:

St. Antonius, H. H. Schepers, stukgoed, Marseille; Jack
A. Cathena, ballast Dundee; La Jume Cenne, F. Smit,
Liverpool; Niels Gylting, J. P. Wolch, koper, Livorno; La
B. H. Heppenstall, graan, Jersey; de twee gebroeders, N. H.
en, ballast, New-Castle; Altbree, A. G. Henschman, Navig-
S. Kennedy, beide passagiers, New-York; Braria Milja, R.
sarovich, stukgoed, Constantinopel; La Reine, J. R. J.
schors, vlas, Hull; Dankbaarheid, J. G. van Nee, stu-
Avontuur, Achilles, C. J. Moller, stukgoed, Gohltenburg;
en Friedrich, ballast, Rostock; de Maria, J. Brabander,
Good, New-York.

Van Gend gezeld:
Hanset, J. S. Gaarn, ballast, Riga, Wilherdina, J. J. K.
suiker, Hamburg.

VERRE, den 29. Junij. Heden is naar we gezeld de Eng-
brik Orbicular, kapitein R. Stewart, van Middelburg naar
derland.

MIDDENFRIZEN.

van de volgende Artikelen te Middelburg.

30 Junij 1842.

De Nederlandsche mudd.	De Nederlandsche mudd.
Oude Walch, Tarwe f. 11.00	Roekweit
Nieuwe dito „ 10.30	Zonnegard
Oude Zeeuwische dito „ 10.50	Winter Garst
N. Zeeuwische dito „ 10.10	W. Witte Boonen „
O. Zeeuwische Rogge „ 7.00	W. Ruine dito „
N. dito „ 5.90	W. Paardenboonen „
W. Groene Ervten „	„ f. 40.00
W. Witte dito „	„ f. 51.50
Koolzaad „	Lijnolie „ f. 58.50
Z. dito „	Raapkoeken f. 10.00
Haver „	Lijkkoeken „ 9.00

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.